

1782

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

PN.0911-241/09

Wojewody Warmińsko-Mazurskiego

z dnia 1 lipca 2009 r.

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2001, Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) stwierdzam nieważność § 1 pkt 1 uchwały Nr XXXVIII/293/09 Rady Miejskiej w Barczewie z dnia 26 maja 2009 r. w sprawie ustalenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie usuwania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych wykonywanych przez gminne jednostki organizacyjne oraz podmioty posiadające zezwolenia z powodu istotnego naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Barczewie, powołując się na art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. 2005, Nr 236, poz. 2008 z późniejszymi zmianami) ustaliła górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie usuwania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych wykonywanych przez gminne jednostki organizacyjne oraz podmioty posiadające zezwolenia w wysokości 83,43 zł brutto/1 m³ (§ 1 pkt 1 uchwały) oraz wywóz nieczystości płynnych gromadzonych w zbiornikach (szambach) w wysokości 41,83 zł za brutto/1 m³ /§ 1 pkt 2 uchwały).

Wskazać należy, iż wskazany w podstawie prawnej uchwały art. 6 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku musi być interpretowany łącznie z ustępem 4 wskazanego powyżej przepisu. Skonstruowana w ten sposób norma kompetencyjna wskazuje, iż rada gminy ma obowiązek określenia w drodze uchwały górnych stawek opłat ponoszonych przez właściciela nieruchomości za usługi wymieniane w ustępie 1 tego przepisu, w tym odbieranie odpadów komunalnych i opróżnianie zbiorników nieczystości ciekłych, zaś w przypadku, w którym w danej gminie odpady zbierane są selektywnie, wymaga, aby rada gminy, określając stawki opłat, o których mowa w ust. 2, ustaliła ("stosowała") niższe stawki za selektywnie zbierane odpady. Jedynie sytuacja braku selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych na terenie gminy wyłącza określenie niższych stawek opłat. Stanowisko takie przedstawił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w prawomocnym wyroku z dnia 4 października 2007 r., sygn. akt II SA/Op 343/07, a które organ nadzoru w pełni podziela.

Pismem z dnia 22 czerwca 2009 r., znak PN.0911-26/14/09, Wojewoda Warmińsko-Mazurski zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności ww. uchwały i zwrócił się jednocześnie do Przewodniczącej Rady Miejskiej w Barczewie o podanie informacji, czy na terenie gminy Barczewo prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów komunalnych. Pismem z dnia 30 czerwca 2009 r. znak: BIOS-7060/03/09 Burmistrz Miasta Barczewa wskazał, iż na terenie gminy Barczewo jest prowadzona selektywna zbiórka odpadów komunalnych.

Skoro w Gminie Barczewo stosowana jest selektywna zbiórka odpadów komunalnych, zatem na jej organie stanowiącym ciąży obowiązek określenia obniżonych stawek opłat za odbiór selektywnie zbieranych odpadów. Skoro uchwała Nr XXXVIII293/09 Rady Miejskiej w Barczewie w niniejszym stanie faktycznym nie przewiduje takich stawek, zatem zachodzi konieczność stwierdzenia nieważności jej zapisów dotyczących stawek opłat za odbiór odpadów komunalnych ze względu na istotne naruszenie art. 6 ust. 2 i 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski

1783

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

PN.0911-253/09

Wojewody Warmińsko-Mazurskiego

z dnia 14 lipca 2009 r.

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2001, Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XXIX/155/09 Rady Gminy Purda z dnia 29 maja 2009 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy usług turystycznych na działce nr 3214/12 i 3214/11 w obrębie Purdka gmina Purda w części § 3 ust. 4 w zakresie sformułowania "oraz część mieszkalną".

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa we wstępie, powołując się m.in. na art. 20 ust. 1 i art. 29 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) Rada Gminy Purda uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy usług turystycznych na działce nr 3214/12 i 3214/11 w obrębie Purdka gmina Purda, zwany dalej planem miejscowym.

Zdaniem organu nadzoru przedmiotowa uchwała rażąco narusza prawo.

Stosownie do postanowień powołanej wyżej ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

1. Plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę, o której mowa w ust. 1, wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi.

Z przedstawionej organowi nadzoru w dniu 15 czerwca 2009 r. dokumentacji planistycznej wynika, iż brak jest podstaw do stwierdzenia jednej z pozytywnych przesłanek, decydujących o zgodności podjętej przez Radę Gminy uchwały z prawem, to jest zgodności planu miejscowego z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Purda, przyjętymi uchwałą Nr XXV-204/01 Rady Gminy Purda z dnia 29 marca 2001 r. (zwaną dalej studium).

Zgodnie z postanowieniami § 3 ust. 4 planu miejscowego projektowany obiekt obejmuje: budynek z recepcją, informacją turystyczną, przechowalnią bagaży turystów, bar gastronomiczny, urządzenia higieniczno-sanitarne, itp. oraz część mieszkalną.

Natomiast wedle postanowień rozdziału IV studium działki objęte planem miejscowym znajdują się w Strefie IV - leśnej w obszarze IV B - leśnym, obejmującym zwarte kompleksy leśne w znajdujące się w otulinie projektowanego parku krajobrazowego w obrębie zlewni pojeziernej. Tereny wchodzące w skład tego obszaru zostały scharakteryzowane jako słabo odporne na działalność ludzką, a przez co zostały predysponowane do funkcji leśnej, przyrodniczej i turystycznej. Rozwój budownictwa dopuszczono jedynie w oparciu o istniejące w enklawach leśnych wsie i osady. Według zamieszczonych w studium Zasad rozmieszczenia bazy turystycznej, funkcje turystyczne skupiają się głównie na obszarze strefy IV "leśnej" w rejonie jeziora Gim i miejscowości Łajs, zaś zabudowa turystyczna w różnych formach może powstawać tylko w ramach wyznaczonych terenów osadniczych. W powyżej wskazanych Zasadach rozmieszczenia bazy turystycznej wskazano również, iż przy zagospodarowaniu obszarów turystycznych, obrzeża jezior i rzek są wolne od zabudowy, za wyjątkiem obiektów bezpośrednio związanych z obsługą szlaków wodnych oraz służących rekreacji przyrodnej (kapieliska, przystanie, stacje wodne itp.). Ponadto szerokość niezabudowanych obrzeży winna być określona w planach miejscowych i uwzględniać obowiązujące w tym zakresie przepisy, warunki fizjograficzne oraz liczbę osób, która będzie je penetrować.

Należy wskazać, iż działki objęte planem miejscowym nie są położone na terenie, na którym postanowienia studium dopuszczają zabudowy o charakterze mieszkalnym. Zatem niezgodność przedmiotowego planu miejscowego ze studium, polega na tym, że w ustaleniach dla terenu oznaczonego symbolem U - pod zabudowę usług turystycznych, dopuszczono realizację pomieszczeń mieszkalnych.

Ponadto, ustalenia niniejszego planu miejscowego są sprzeczne z postanowieniami obowiązującego Planu ochrony rezerwatu "Jezioro Košno", stanowiącego załącznik Nr 23 do rozporządzenia Nr 306 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 10 października 2001 r. w sprawie ustanowienia planów ochrony dla rezerwatów przyrody (Dz. Urz. Woj. Warm.- Maz. Nr 104, poz. 1482, z późn. zm.), według którego w celu uatrakcyjnienia i skanalizowania ruchu turystycznego zaplanowano zorganizowanie tylko miejsca parkingowego z bazą gastronomiczną (pkt 9 ww. załącznika do rozporządzenia Nr 306 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z 10 października 2001 r., pt. "Turystyka"). Wskazanie w Planie ochrony dla rezerwatu "Jeziora Košno" miejsca dla celów turystycznych, miejsca parkingowego z bazą gastronomiczną spowodowane było koniecznością zachowania stanu ekologicznego tego terenu, a w szczególności czystości terenów przydrożnych w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora i rzeki Košno. Podkreślić należy, iż dopuszczenie w Planie ochrony rezerwatu miejsca parkingowego z bazą gastronomiczną, nie może oznaczać zabudowy trwałej spełniającej funkcję mieszkaniową poza istniejącymi w enklawach leśnych wsiami i osadami.

Zdaniem organu nadzoru, w świetle postanowień ww. Planu ochrony rezerwatu Jeziora Košno, budowa obiektu spełniającego również funkcje mieszkalne stanowi inwestycję znacznie odbiegającą od przewidzianego w nim punktu informacyjno-turystycznego, czy też bazy turystyczno-gastronomicznej (takie stanowisko zajęł również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 28 grudnia 2006 r. o sygn. akt. IV SA/Wa 1929/06 orzekając w sprawie ze skargi Gminy Purda na postanowienie Ministra Środowiska w przedmiocie uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego).

Wyżej wskazane działanie gminy wyczerpały dyspozycję art. 28 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie, z którym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski